

ხობის მოამბე

№8 (7148)
25 ივნისი, 2022 წელი
გაზეთი გამოიცის 1932 წლის 12 ივნისიდან
ვასი 1 ლარი.

ხობის მუნიციპალიტეტის გაფრითი მრგანი

დღას აღინიშნება გაზეთ „კომუნიზმის მუნიციპალიტეტის“ 50-ი ულისთავი გილოცავი, ხევობის, ამის დღეს!

ვის მუნიციპალიტეტი

ხობის ვახტანგ ლოლუა 15-წლამდელთა შორის ეპოქის ორგზის ჩემპიონია

ხორვატის დედაქალაქ ზაგრებში მიმდინარე ევროპის ჩემპიონატზე წარმატებით იასპარეზა ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავე ვახტანგ ლოლუამ (52 კგ. წონით კატეგორია), ის ჩემპიონის ტიტულს დაუუფლდა.

მანამდე ხობელმა ფალავანმა იღინიში რუმინეთში იასპარეზა უფროს ჭაბუქთა შორის (17 წლამდე), სადაც 48 კგ. წონით კატეგორიაში ევროპის ჩემპიონი გახდა.

ასე, რომ ამ ბოლო ორ თვეში ვახტანგ ლოლუა ევროპის ორგზის ჩემპიონი გახდა (მწვრთნელები სურაჯ გვასალია,

ბაქურ ბუკია, მამუკა ყორშია).

ხობის მუნიციპალიტეტის მერია ულოცავს ხობელ სპორტსმენს, მის მწვრთნელებს და გულშემატებებს ევროპის პირველობაზე მოპოვებულ გამარჯვებას.

1932 წელს შეიქმნა ხობის გაზეთი, მისი პირველი ნომერი 12 ივნისს გამოვიდა. თავდაპირველად მას „სოციალიზმის მშენებელი“ ერქვა, შემდეგ „კომუნიზმის მშენებელი“, „სამეგრელო“, „ახალი სამკუთხედი“. ამჟამად „ხობის მოამბე“ სახელით გამოიდის.

პირველ წლებში გაზეთის სარედაქციო კოლეგიას ხელმძღვანელობას უწევდნენ: მ. ფირცხალავა, ს. აბრამია, პ. ჯოჯუა, ვლ. წირლევავა, გრ. ნანე შვილი.

1935 წლიდან კი რედაქტორები იყვნენ: გრიგოლ ვაჩაძე, ნოე კუჭავა, თამარ გოგინავა, აბიბო ნანე შვილი, აკაკი ჭითანავა, გივი იოსავა, ვახტანგ სერგია, რაულ ჯახია, სერაპიონ ცხადაია, ნაირა ბუკია, გოგი ბუკია, მედეა კობახიძე, მერი ლაგვილავა, მანანა შულაია.

სებს, საორტსა და გამოჩენილ ადამიანთა ცხოვრებას. ამიტომ ეს გაზეთი შესანიშნავი წყაროა ხობის მუნიციპალიტეტის ისტორიით დაინტერესებულთათვის.

ჩვენი გაზეთი 90 წლისაა!

ხობის გაზეთი სახელისუფლებო იყო და კომუნისტური ცენზურის ზედამხედველობით გამოდიოდა, მაგრამ როგორც 1934 წლის 9 ივნისის გაზეთ „კომუნისტის“ კრიტიკული წერილიდან ჩანს, სარედაქციო კოლეგია სიმპატიურად არ ყოფილა განწყობილი კომუნისტური პროპაგანდისადმი.

წერილის ავტორი აღნიშნავს, რომ „გაზეთმა თავიდანვე ყალბი ტონი აიღო პარტგანათლების ქსელის და მისი ძირითადი რგოლის-პროპაგანდისტის-მუშაობის გაშუქების საქმეში“.

ჩვენ ბევრი ვეცადეთ, მაგრამ გამოცემის პირველი წლის მე-20 ნომერზე აღრინდელ გაზეთებს ვერ მივაკლიერო. 1954 წლის 20 ნოემბერს გაზეთის მე-1500, ხოლო 1960 წლის 14 თებერვალს მე-2000 ნომერი გამოსულა. ამ საიუბილეო ნომრისთვის პოეტ ვაჟა ლოლაძეას ლექსი მოუქანია:

„წლებს იქთ დარჩა ჩემი ბავშვობა შენი უურცლების პირველ ნომრებთან, ჩემი სიცოცხლის გარისუაუბა დედის ნანას რომ იმეორებდა. შენთან ავიდგი უეხი ამქეუყნად, გზას მინათებდა მზისებრ მიზანი. კშრომობდი, ვწერდი, სხვა მე რა მექნა“

ჩემი სამშობლოს სიკეთისათვის!...“

1982 წელს გაზეთის 50 წლის იუბილე აღინიშნა.

ხობის გაზეთს ყოველთვის ჰყავდა ნიჭიერი თანამშობლები, მათი დამსახურებაა, რომ მიუხედავად იმისა, გაზეთი საბჭოთა პერიოდში გამოვიდა, გარდა პარტიული ცხოვრებისა, ასახავდა ჩვენი ცხოვრების სხვადასხვა სფეროს: მრეწველობასა და სოფლის მეურნეობას, განათლებასა და კულტურას, ბუნებასა და ბუნებრივ რესურ-

ამ 90 წლის განმავლობაში ბევრი რამ შეიცვალა, საქართველო დამოუკიდებული ქვეყნა გახდა. იყო ბევრი სახარული და სამწუხაროდ, ბევრი ტკივილიც, რომელიც სათანადოდ აისახებოდა ხობის გაზეთში.

მე თოტემის მთლიანად მაქს დათვალიერებული ჩვენი გაზეთის ოთხმოცდა-ათწლოვანი კომპლექტი. ძალიან მიუვარს და მსამაოვნებს მისი უურცლება, რადგან ის მივიწყებულ წარსულს მიცოცხლებს. ორ ათეულ წელზე მეტია, რაც ამ გაზეთთან ვთანამშრომლობ, რედაქციელებთან ურთიერთობა სასიამოვნოა.

დემოკრატიულ სახელმწიფოში საზოგადოების განვითარებისთვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს გაზეთი, აქ ნაბეჭდ სიტყვას დიდი ძალა და მნიშვნელობა აქვს.

ეულოცავ გაზეთ „ხობის მოამბეს“ რედაქციას 90 წლოვან იუბილეს. შემოქმედებით წარმატებებს ვუსურვებ რედაქციელების წევრებს!

**გოგია ჩიტაია,
ისტორიკოსი, ხობის
საკატიო მოქალაქე.**

გვერდის!

ვითვისე გაზეთში მუშაობის ნიუანსები, აქ ჩამოვალიძი როგორც უურნალისტი. ვგონებ თავი გავართვი საპასუხისმგებლო მისიას. ჩვენ ყველანი, აქ მომუშავე ყველა თაობის ადამიანი, სულით ხორცამდე მეგობრები ვიყავით, ერთ ჯაჭვში ჩამულები. ამის მიზეზი კი შენ იყავი, ჩემო გაზეთო. ხშირად იცვლებოდნენ თანამშრომლები. ზოგი მიღიოდა და ზოგიც მოდიოდა... ასე გრძელდებოდა ამ ჯაჭვის რღვევა და შევსება. ბევრი ვიყავით. ცხოვრება გვიხარიდა!

ჩვენ ყველანი საბჭოთა უურნალის-

შენთან ერთად გამეგრძელებინა. ჩემი უსაყვარლესი ადამიანები, შვილი, რაბლი და შვილიშვილები, ყველა, ჩემი სისხლი და ხორცი, მირჩევდა შენთან დარჩენას და ცხოვრების გაგრძელებას. ამიტომაც ჯერაც „ახალგაზრდულად“ მსურს ვარო და შენს გვერდით ვზიდო უკვე მცოვანი გაზეთის „ხობის მოამბეს“ ჭაპანი.

ჩემო გაზეთო! ნახევარი საუკუნეა შენთან ერთად მოვდივარ... ეს წლები ბევრი ვიყავით. ბევრმა მათგანმა მარადიულ სამყოფელში გადაინაცვლა და ჩვენ მხოლოდ მონატრება დაგვიტოვა. არ შემიძლია ამ სახეობი წუთებში არ მოვიგონო ჩემთვის ძალიან ახლობელი, დო-

დი იცნებებით გასხვოსნებული ადამიანები: ვლადიმერ ქორთუა, ვახტანგ სერგია, დომეტი ალანია, ვანო დეგბუაძე, სერაპიონ ცხადაია, ნაირა ბუკია, ვიოლა ლოლუა, ნოდარ შონია, ლეილა წოწონავა, მიშა თათარიშვილი, მედეა ნაჭებია, მერაბ ქორთუა, უალუკი ბერაა...

მენატრებით და თქვენს ნახვას ვეს-წრაფით თამარ, მანანა, მედეა, ლია, ნინო, შორენა, მედიკო, მზევინარები, ედიშერ, ლარა, ვატალი, გიგლა, უატიმა, ეკა, ლაშა, რაულ, ნანა, ხათუნა, ირმა, თალიკო, დალი, დიანა...

ჩემო გაზეთო, მინდა ყველაფერზე გიამბო, რაც მტკივა და მაწუხებს. შენ, რომ არა, ჩემო მეგობარო, ვინ იცის შევხვდებოდა თუ არა იმ ადამიანს, რომელიც შენსავით ძალიან მიყვარდა და მიყვარის. შენც იცი მასაც როგორ ვუყვარდი. ის უურნალისტი, ზეგანათლებული, ადამიანების მოყვარული და ყველას დიდი მეგობრებთან მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

ჩემო გაზეთო, მინდა ყველაფერზე გიამბო, რაც მტკივა და მაწუხებს. შენ, რომ არა, ჩემო მეგობარო, ვინ იცის შევხვდებოდა თუ არა იმ ადამიანს, რომელიც შენსავით ძალიან მიყვარდა და მიყვარის. შენც იცი მასაც როგორ ვუყვარდი. ის უურნალისტი, ზეგანათლებული, ადამიანების მოყვარული და ყველას დიდი მეგობრი იცი. გოგი ბუკიაშ თანაცხოვების 26-ე წელს დამტოვა და წავიდა ზუსტად ისე, როგორც თავდ უნდოდა... ლამაზი სიცოცხლის დასასრულად და ლამაზი მოგონების დასაწყისად...

ტთა კავშირის წევრები ვიყავით და შემდგომ საქართველოს უურნალისტთა კავშირის წევრები...

წლები მზრდიდა და მეცვლებოდა გაზეთში პოზიციები. კორექტორობიდან დავიწყებ და სრული გზა გავიარე: ლიტერატურული მუშაკი, სოფლის მეურნეობის განვითარების უფროსი, პასუხისმგებელი მდივანი, რედაქტორის მოადგილე, შ.პ.ს. „ხობის მოამბეს“ დირექტორის მოადგილე. დღეს ამ გაზეთის სპეციალისტი გახლავართ, თუმცა, არც ახლა გამნელებია შენზე ზრუნვა, ჩემს უსაყვარლეს გაზეთთან და თანამოკლებ მეგობრებთან მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

ჩემო გაზეთო, მინდა ყველაფერზე გიამბო, რაც მტკივა და მაწუხებს. შენ, რომ არა, ჩემო მეგობარო, ვინ იცის შევხვდებოდა თუ არა იმ ადამიანს, რომელიც შენსავით ძალიან მიყვარდა და მიყვარის. შენც იცი მასაც როგორ ვუყვარდი. ის უურნალისტი, ზეგანათლებული, ადამიანების მოყვარული და ყველას დიდი მეგობრი იცი. გოგი ბუკიაშ თანაცხოვების 26-ე წელს დამტოვა და წავიდა ზუსტად ისე, როგორც თავდ უნდოდა... ლამაზი სიცოცხლის დასასრულად და ლამაზი მოგონების დასაწყისად... გოგი მატგინა, მაგრამ მაიძულა შენ ჩაგდლაუჭებოდი და ცხოვრება ისევ

მრავალუამიერ ჩვენი სიცოცხლე!..

ნაირ კილასონია

ჩემი უფროსი ეგოზონი!

ყოველგვარი გადაჭარბების გარეშე ვაცხადებ, გაზეთი „ხობის მოამბე“ ჩემი მეგობარია. ეს ურთიერთობა დიდი ხის წინათ დაიწყო.

1973 წელი... გაზეთ „გომუნიზმის მშენებელში“ (ასე ერქვა მაშინ) დაიბეჭდა ჩემი პატარა წერილი, უფრო სწორად, მცირე მოცულობის ხარჯები. ჩემს სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა (თუ არ ვცდები აგვისტოს თვე იყო). თითქმის ორმოცდათი წელი გავიდა მას შემდეგ, მაგრამ ის პირველი სიხარული და განცდა დღემდე მომყვება.

წლების შემდეგ მისი ოჯახის წევრი გავხდი. ვიყავი განათლების და კულტურის გაყოფილების გამგე.

არასოდეს დამავიწყდება ის თბილი გარემო, ურთიერთობა, რომელიც რედაქტორიაში დამხვდა. დიდი სიყვარულით მინდა მოვისხენიო მაშინდელი გაზეთის რედაქტორი აწგარდაცვლილი ბატონი ვახტანგ სერგა, მისი რეკომენდაციით მოვხდა რედაქტორი.

მნელია ამ პატარა წერილში ყველაფერი ჩატარო. ისე, გასახსნებელი და მოსაფერებელი ნამდვილად ძალიან ბევრია.

დიდი სიყვარულით მინდა მოვეფერო და მივულოც გაზეთს 90 წლისთავი.

ჩემს რედაქტორიების ქალბატონებს მერი ლაგვილავს, ნანი კილასონიას, ჯულიეტა ლატარიას, რომლებიც თითქმის ნახევარი საუკუნეა ერთად მოდიან, უფრო სწორად გაზეთ „შეაბერდნენ“.

ვულოცავ ჩემს უფროს მეგობარს, „ხობის მოამბეს“ 90 წლისთავს, მრავალუამიერ!..

ბეშან ნადარაია

გამარჯობა ჩემი გაზეთო, იუბილარო! ჩემი ყმაწვილება-ლობიდან მთელი ცხოვრების მეგზურო და თანაზიარო. შენთან განაშორება ჯერ არც კი მიყდია. არ მინდა შენგან ეულად ვიყო და შენც უჩემოდ დაგტოვო.

ერთად რამდენი რამ გადაგვხვდენია... ისე კი დროა დაგტოვო და წავიდე, მაგრამ... მაღლულად, ჩუმად მინდა გითხრა, ჩემო მხცოვანო მეგობარო, მეც „გავშალარავდი“, შენთან ერთად განვლე ცხოვრების ლამაზი და მშვენიერი წლები.

ნეტავ იმ დღეს, როცა პირველად შევაღე რედაქტორის კარგი, როგორც კორექტორმა. დღესაც მახსოვრები ვიყო და შევძლებდი თუ არა დიდ და საპასუხისმგებლო საქმესთან შეჭიდებას.

შემდეგ იყო სტუდენტობის წლები, პედაგოგიური ინსტიტუტის ფაკულტეტებზე... ხობის მემატიანე! რამდენი ბედნიერი, სიხარულით საგანგებო მახსოვრების შემდეგის. შემდეგ იყო სტუდენტობის წლები, პედაგოგიური ინსტიტუტის ფაკულტეტებზე... ხობის მემატიანე! რამდენი ბედნიერი, სიხარულით საგანგებო მახსოვრების შემდეგის.

შემდეგ იყო სტუდენტობის წლები, პედაგოგიური ინსტიტუტის ფაკულტეტებზე... ხობის მემატიანე! რამდენი ბედნიერი, სიხარულით საგანგებო მახსოვრების შემდეგის.

სიყვარულისა და მონატრების დრო დაგვიღება რედაქტორებს. აქ თავშეყრილი იყვნებ ლირებულებებით და მენტალობით და ხუნძმალული ადგილი. გაზეთი იყო ჩემი მთავარი სახრუნავი, მეტობებით მოადგილე და მეცნიერების მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

სიყვარულისა და მონატრების დრო დაგვიღება რედაქტორებს. აქ თავშეყრილი იყვნებ ლირებულებებით და მენტალობით და ხუნძმალული ადგილი. გაზეთი იყო ჩემი მთავარი სახრუნავი, მეტობებით მოადგილე და მეცნიერების მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

სიყვარულისა და მონატრების დრო დაგვიღება რედაქტორებს. აქ თავშეყრილი იყვნებ ლირებულებებით და მენტალობით და ხუნძმალული ადგილი. გაზეთი იყო ჩემი მთავარი სახრუნავი, მეტობებით მოადგილე და მეცნიერების მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

სიყვარულისა და მონატრების დრო დაგვიღება რედაქტორებს. აქ თავშეყრილი იყვნებ ლირებულებებით და მენტალობით და ხუნძმალული ადგილი. გაზეთი იყო ჩემი მთავარი სახრუნავი, მეტობებით მოადგილე და მეცნიერების მერისთან, ჯულისთან, ნაირასთან ერთად.

სიყვარულისა და მონატრების დრო დაგვიღება რედაქტორებს. აქ თავშეყრილი იყვნებ ლირებულებებით და მენტალობით და ხუნძმალული ადგილი. გაზეთი იყო ჩემი მთავარი სახრუნავი, მეტობებ

ვ ვ ი ც ა ს ტ ა ნ !

ქ ვ ი რ ფ ა ს მ ს რ გ ა ლ ე ბ რ , „ ხ რ ბ ი ს მ რ ა მ ბ ა მ ს ” თ ა ნ ა მ შ რ რ მ - ლ ე ბ რ !

სიყვარულით მოგე-
სალმებით და გილო-
ცავი იუბილეს უკუ-
ცავ იმათაც, ვინც
თქვენს გერელით იდგა
და დგას!

მოგეხსენებათ, გაზე-
თი ყოველთვის ხალხის
ნებას გამოხატავს, ხალხს ემსახურება. არ არსებობს
პერიოდული გამოცემა, რომელსაც სიხარული და ტკი-
ვილი თანაბრად არ მოჰქონდეს ადამიანებისთვის. ტკი-
ვილი და ავი გაშოროთ უფალმა, სულ სიკეთისა და
სიხარულის მომტანი ყოფილიყოს თქვენი გაზეთი!

მართლია, როგორც ვიცი, გაზეთმა რამდენჯერმე
შეიცვალა სახელი, მაგრამ, როგორც ჩანს, ესეც ჩვენი

ბედია. „დრო, დრო აღნიშნეო“, –წერდა გალაკტიონი და
ჩვენც დროს მიეკვებით.

არასოდეს გამუხტლოთ დრომ თუ დროებამ, არასო-
დეს გამქრალიყოს ჩვენს მშვენიერ, განათლებულ და
ამაღლებულ მამულში სურვილი გაზეთის გამოცემისა,
ყოველ რჯახში სინათლისა და სიმართლის შეტანისა!

თქვენ კი „ხრის მოამბე“ თანამშრომლებო, მეთხვე-
ლის სიყვარულსა და თქვენი შრომის დაფასებას გი-
სურვებით!

დაბოლოს, შემოგთხაზებთ ხობში დაწერილ ერთ პა-
ტარა ლექსს, რომელსაც „ძოლხური საღამო“ დაგარ-
ქვი:

**ღამეული სინათლიდან
დაღამება წვრილად სცრიდა,
მზიდან, განა წკარამიდან
ანგელოზი გაღმოფრინდა;
თეთრი იყო, როგორც თოვლი,
ცაში ჩუმად გაირინდა;
სცრიდა ბინდი, სცრიდა ციდან,
ღამეული სიმშვიდიდან.**

ნინო ქუთათელაძე,
არეტი, ურნალისტი,
მთარგმნელი

სენაკის მუნიციპა-
ლიტეტის 99 წლის
გაზეთი „კოლხეთი“
,,ხობის მოამბეს“
ულოცავს 90 წლის
იუბილეს. მიგარიბა,
რომ რეგიონალური
მედია მო-
სახლეობისთვის ინ-
ფორმაციის მიღების
პირველი წყაროა.
ხობელ ურნალის-
ტებს კუსურვებთ ამ

როლის შენარჩუნებას. გვჯერა, რომ რაც არ უნდა
განვითარდეს ელექტრონული მედია, სოციალური
ქსელები, ადგილობრივი გაზეთი კულტურული
და ახლობელ საინფორმაციო საშუალებად დარ-
ჩება მოსახლეობისთვის.

კულოცავთ მთელ მუნიციპალიტეტს და ჩვენს
კოლეგებს ამ ღირსახსოვარ თარიღს!

**მ ა ი ა გ ე რ გ ა ი ა ,
გ ა ზ ე თ კ ო ლ ხ ე თ ი ს ”
რ ე დ ა ქ ტ რ ი ს .**

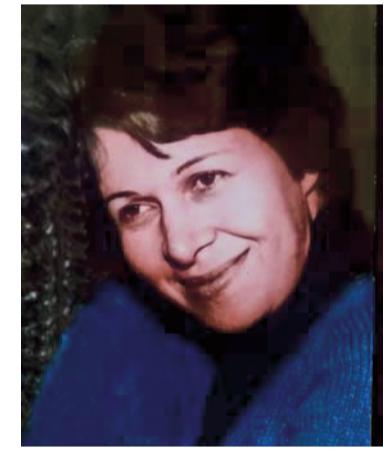
მზევინარ ქარდავა, მდივან მე-
მანქანე უალუკი ბერაია. გაზეთ
„კომუნიზმის შენებლის“ რედაქ-
ციას ხელმძღვანელობდა პრინ-
ციპული, საქმისმცოდნე, ენერ-
გიული დაუღალავი პიროვნება,
აწერან სვენებული სერაპიონ
ცხადაია, რომელსაც როგორც
ბატონ ვლადიმერ ქორთუას, ჩე-
მი პიროვნებული თვისებების ჩა-
მოყალბებაში უდიდესი წვლილი
მიუძღვის.

როგორც უკვე აღვნიშნე,
ბატონი სერაპიონის ხელმძღვა-
ნელობით რედაქციაში შემოქმე-
დებითი ცხოვრება დაუღალავი და-
რინული გაზეთის ყოველი ნომ-
რის გამოსვლა იყო ერთგარი
ზეიმი რედაქციის მუშაკებისთვის.
არ არსებობდა ლიმიტირებული

ჯავახიშვილის სახელობის უნი-
ვერსიტეტში ურნალისტიკის
ფაკულტეტზე ჩაირიცხა, მას მა-
ინც არ გაუწყვეტია კავშირი
თავის რედაქციელ მეგობრებთან.
გოგისთან ურთიერთობა მასთან
სუფრასთან დროის გატარება,
კიდევ ერთი ცხოვრების აკადე-
მია იყო. გოგი ბუკია უყვარდათ
არა მარტო სამეცნიეროს რე-
გიონში, არამედ მისი შემოქმე-
დებითი ნიჭი ცნობილი იყო რეს-
პუბლიკობაში. მას კიდევ ბევრის
გაეტება შეეძლო ხობელების-
თვის, თავისი რვახისთვის, მაგ-
რამ ვაი, რომ ბუნებამ არ და-
ცადა, სულ ახალგაზრდამ დაგ-
ვტოვა და გადაგიდა მარადი-
სობაში.

გოგის მეგობრები, სანამ

ს ა ზ ე ი მ ღ ლ ა ს ა მ ა უ კ მ თ ა რ ი ლ ი

გულწრფელად გილოცავთ
სახელოვან იუბილეს – დარ-
სებიდან 90 წლისთავეს. მარ-
თლაც საამაყო და საზეიმო თა-
რიღია!

ცხადია, ამ წლების გავლა ად-
ვილი არ იქნებოდა, მაგრამ
თქვენი გაზეთი ყოველთვის გა-
მოირჩეოდა აქტუალური
პრობლემური თემატიკით და მა-
ღალ პროფესიული უფალი და
მიუ-
კერძოებლად და ობიექტურად
აშუქებდა საზოგადოებრივ-პოლი-
ტიკურ ცხოვრებაში მიმდინარე
პროცესებს, კველა დირსშესა-
ნიშნავ მოვლენას და მის ავ-
კარგს, საიმედოდ ედგა მხარში
თავის მრავალრიცხოვან
მკითხველს, იმედსა და რწმენას
უნერგავდა მათ.

ასე უხმაურ, უპრეტეპნიო და
ერთგული მსახურებისთვის შე-
გიყვარათ მკითხველმა და თქვე-
ნი რაიონის ნამდვილი მეისტრო-
რიე და ჭეშმატიტი მემატიანე

გახდით. ეს გაზეთის შემოქმე-
დებით კოლექტივთან ერთად
უდიდესა დამსახურებაა ნაწილ
და წიგნიერებით, ქალური ზექს-
რულობით და ტაქტით გამორ-
ჩეული, პროფესიონალი ურნა-
ლისტის ქნ მერი ლაგვილავას
აქტივური და მიღწეული საქ-
მიანობისა.

ხელივანის დონეზე მოთმი-
ნებით და რუდინებით ნაძერწი,
გამართული ქართულით დაშვე-
ნებული გაზეთის თითოეული ნო-
მერი, რა თქმა უნდა, ადგილად
აღწევდა მკითხველის სულსა და
გულში, რაც მათ საკუთარი აზ-
რისა და სიბრძნის გამოხატ-
ვის საშუალებას აძლევდა. ჭე-
შლაფრენა ამან მყარი ნიადაგი

შეუქმნა თქვენს შემდგომ
თაობებსაც.

გაზეთი დღევანდელი ელექ-
ტრონული მედიას მოძალების
პირობებში, ღირსეული გაუმ-
კლავდა მკითხველის დაკარგვის
საშიშროებას.

გენიალური ვაჟა–ფშაველა
წერდა: „გაზეთი ქადაგებაა, და
ქადაგება–გაზეთი: თუ ნიადაგი
არა აქვს, ჩალად არა ღირს
არც ერთი!“

თქვენ კი მყარ და ნოყიერ
ნიადაგზე დგახართ, რასაც
სახელმწიფოებრივი, სამართლი-
ანი, გულშემატკივრული და
ობიექტური ურნალისტიკა პ
ქვაა.

ჯერა, რომ თქვენი შემოქმე-
დებითი ნაღვაწი მომავალშიც სა-
სიკეთოდ და პარმონიულად შე-
ეწყიობა ხობელთა მიზნებსა და
სურვილებს. „ხრის მოამბე“ კი
მათი ახალ-ახალი წარმა-
ტებებისა და მიღწეული მაცნე
უნერგავდა მათ.

და ასე თქვენი და ნოყიერ
ნიადაგზე დგახართ, რასაც
სახელმწიფოებრივი, სამართლი-
ანი, გულშემატკივრული და
ობიექტური ურნალისტიკა პ
ქვაა.

და ასე თქვენი და ნოყიერ
ნიადაგზე დგახართ, რასაც
სახელმწიფოებრივი, სამართლი-
ანი, გულშემატკივრული და
ობიექტური ურნალისტიკა პ
ქვაა.

და ასე თქვენი და ნოყიერ
ნიადაგზე დგახართ, რასაც
სახელმწიფოებრივი, სამართლი-
ანი, გულშემატკივრული და
ობიექტური ურნალისტიკა პ
ქვაა.

დრო, იყო მომენტები, როცა გა-
ზეთზე მუშაობას ვამთავრებდით
დამის 2-3 საათზე. მიუხედავად
ამ ყველაფრისა, რედაქციაში მუ-
შაობა იყო სახალისო.

არ შემიძლია არ გავიხსენო –
ერთი დღეს ვიყავი გაზეთის
პასუხისმგებელი მორიგე. კორექ-
ტორი იყო სულმანით ღეილა
წომინავა.

დამის 11 საათია, ჩამებინა, ჩა-
მესმის ხმა „დადუ, დადუ გაიღ-
ვიძე, სტამბიდან ახალი გვერდი
ამინდი, შესადარებელია...“

ამას იმიტომ ვისენება, რომ
ახლანდელი გადამისახურება და
მის ახალგაზრდა მომენტი და-
რინული გადამისახურება და

მის ახალგაზრდა მომენტი და-
რინული გადამისახურება და

მის ახალგაზრდა მომენტი და-
რინული გადამისახურება და

მის ახალგაზრდა მომენტი და-
რინული გადამისახურება და

ცოცხლები ვიქნებით, მუდამ გუ-
ლით ვატარებთ მის ნათელ
ხსოვნას.

მეამაყებოდან ჩემს მე-
გოგობრებით ლირი ბასილიას, ნანი კილასონიას, მე

ვ ვ ი ც ა ს ი ნ !

დიდი ღირებულებების მატარებელი

გაზეთი „ხობის მთამბე“ 90 წლისაა. გაზეთის მეთელთა მთელ არმასს და სარედაქციო ჯგუფის თითოეულ წევრს, განსაკუთრებული მაღლიერებითა და დღეგრძელობის სურვილით კულტურული გაზეთის იუბილეს.

გაზეთის თითოეულ სტატიაში ჩადგებულია თანამშრომელთა სული და გული. მასში თვალნათლივ ჩანს კილექტოვისა და თავად ქალბატონ მერი ლაგვილავას თავდადება, რაც განაპირობებს გაზეთისადმი მეთხველი საზოგადოების ღრმა ინტერესს. დიდია მათი დამსახურება და დაწლილი გაზეთის განვითარების გზაზე, სადაც იგრძნობა ჩვენი მუნიციპალიტეტისა და ხობელების ცხოვრების მაჯისცემა. გაზეთს განახნა განსაზღვრული ესთეტიკური მრწამსა და ნიშა, რომელიც დიდი დირექტორების მატარებელია.

შედინიერებაა, რომ ადგილობრივი გაზეთი არსებობს, ცოცხლობს და თქვენ, ამ გაზეთის მესვეურებს, დიდი სისარული და სიკეთე მოგაქვთ მკითხველი საზოგადოებისთვის.

მოკრძალებით ვხრი თავს თქვენს წინაშე და მადლობას გწირავთ ამ სიკეთისთვის, დაუღალავა შრომისთვის და შემართებისთვის.

ხობის მუნიციპალიტეტის მმრიდის კულტურის, საორგანიზაციის, მმაგლი და არა მუნიციპალიტეტის სამსახურის უფროსი.

ბავშვობის დიდი და დაუგიწყარი ნაწილი რედაქციაში გავატარე... მასში გადამტებული, რომ შევაბიჯებდი და მოვივლიდი ყველა თანამშრომელის თასსს... მიყვარდა ის ოჯახური გარემო და სიტო, რაც იქ მხვდებოდა...

„ხობის მთამბე“ გაზეთია, რომლის თითოეული სტრიქონი დაწერილია დიდი სიყვარულით, სიყვარულით პროფესიალის, მკითხველისადმი, კოლეგისადმი.

წელს „ხობის მთამბე“ 90 წლის გახდა, დიდი სიყვარულით გილოცავთ თითოეული რედაქციელს. თქვენი დიდი სიყვარულის და ძალისხმევის დამსახურებაა, რომ გაზეთი წლების მანძილზე იყო და არის ხობის მუნიციპალიტეტის „ცონის ფურცელი“.

მადლობას გიხდით, რომ გვანებივრებთ საინტერესო, შემეცნებით და სახალისო ისტორიებით.

„ხობის მთამბე“ არსებობა არა მხოლოდ ხობის, არამედ მთელი რეგიონის დიდი მონაცოვარია...

მარიამ სულიერებილი, იურიდიულ მცხოვრებათა დოკტორი.

სათათალი

გაცანაში

„ხობის მთამბესთან“ დაკავშირებით დაყველა ეს მოგონება მხოლოდ სიკეთესთან, გაზეთში მომუშავე ადამიანებისადმი ფაქტიურად ნათესაური და მომკიდებულებით და სიტომოთის სავსე. ბოლო ათწლეულზე მეტია ჩვენი ფოტო მასლა წმინდა გამოიყენება ჩვენს მთავარ და ამ დროისთვის ერთადერთ ბეჭდურ მედიაში, ჩვენს „ხობის მთამბეში“. სხვა, რომ არა, მე ხომ სარედაქციო კოლეგის წევრი გახლავარო.

ხობელებს კარგად ახსოვთ, სამწუხაოდ, არ ქინდა პატივი ბატონი მიშა თათარიშვილი მცნობოდა. მან შემოგვინახა წინა საუკუნის 40-80 წლების ფოტომატიანე. თითოეული კადრი იმ ეპოქასა, ჩემთვის რელიქვია და ამ საქმის გაგრძელება ამ ეპოქაში დიდი პასუხისმგებლებისა და პატივია.

მინდა ბატონ ვიტალი თათარაშვილს მოვეცერო. მიშა თათარიშვილის შეგირდმა განაგრძო ხობის ფოტო მატიანეს შექმნა 80-იანი წლებიდან 2000 ის დასაწყისამდე.

ასევე შევემნით ელექტრონული ბლოგი, სადაც გაზეთის ბოლო წლების არქივია ატვირთული.

ამ პატარი წერილში, ყველაფერს, რასაც ვერძნობ და ვფიქრობ ჩვენს გაზეთან დაკავშირებით, ნამდვილად ვერ დავატევ.

ჩვენს ციფრულ ხანაში მისი არსებობა უკვე გამარჯვება და ეს ამ პატარი რედკოლეგის, დიდი პირველების, საოცარი ადამიანების დამსახურებაა, მაღლობა მათ ამისთვის!

მწამ 2042 წლს, როცა გაზეთს 100 წელი შეუსრულდება, თქვენთან ერთად „ხობის მთამბეს“ ხობელები დიდი სამაყით გაეცნობიან და სათუთად შეინახავენ მომავალი თაობებისთვის.

ირაკლი შონია.

პირველად, რაც მასსენდება რაოთის მთავარ გაზეთან, 1985 წელს, მამაქმის გარდაცალების შესახებ ხსოვნის წერილია. მაშინ 7 წლის ვიყავი, საბჭოთა საქართველოში ცხოვრულობდა და ხობის №1 საშალო სკოლის რუსულ სექტორში ესწავლიობდი. ამდენად ქართული ენის შესწავლა მოგვიანებით მომიხდა და ამ რეალობიდან გამომდინარე, ჩვენს გაზეთს მხოლოდ ვიზუალურად ვეცნობდიდ...

წლების შემდგომ უკვე, როცა ეროვნულმა მოძრაობამ „გამოგვალებია“, იგივე სკოლის ქართული სექტორის მოსწავლე, მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლთან არსებული გაზეთ „ცოტნეიდელის“ რედკოლეგის წევრები, წაგვიყვანეს რაოთის სტამბაში, რათა საკუთარი თვალით გვენახა თუ როგორ იქმნებოდა გაზეთი...

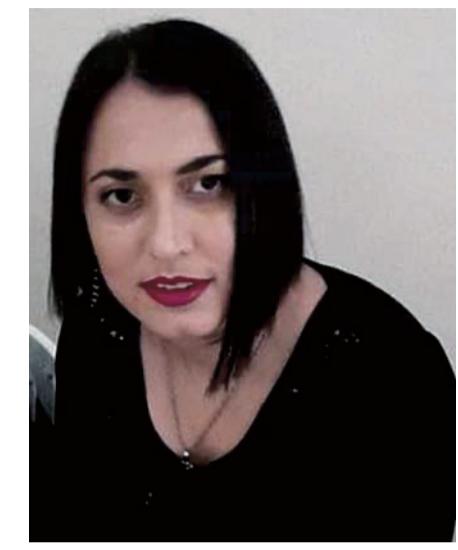
მასს რაოდენ დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ამ საოცრად როულმა პროცესა ჩვენზე. აგვისხნების ჩვენთვის „ჯადოსნური“ ქმედებები, რათა საბოლოო სახით გვხილა ის, რასაც გაზეთი ჰქვია. უამრავი რამ შემიძლია გავიხსენ.

„ხობის მთამბე“, რაც თავი მახსოვს ჩვენი ოჯახის გაზეთია. ბეჭვდითი ორგანო, რომლის გამოსვლასაც ყოველთვის ველოდებოდით, რადგან იქ ჩემი მმა, ლაშა იძებლებოდა. ან წერილი, ან ეტიუდი, ან ინტერვიუ, ან ლექსი და ვხარობდით. მამიკო გულის ჯიბეში თოხად გაკეცილს მოიტანდა, მისეული დათურული ღიმილით შემოგვხდა, ჯიბიდან რაღაცნაირი სიმძიმით ამოიღებდა და მაგიდაზე დადებდა. პირველი დედა წაიკითხავდა, მერე ჩემი დები ხმაბლივა გაგვაცნობდნენ პუბლიკაციას და სახლი მზითა და სისარულით აიგებოდა.

ჩვენ მაშინ ახალი ოჯახი ვიყავით, ახლად დაუუძნებულები და ჩვენს ფანჯრებს ამ გაზეთის ფურცლებზე დაბეჭდილი ლაშას პუბლიკაციებიც ანათებდნენ.

მერე მოვიდა ჩემი ჯერიც, უფრო შინაურული გახდა „ხობის მთამბე“ ჩემთვის და უფრო დიდი, ვიდრე ჩვეულებრივი ბეჭდვითი ორგანო.

ამ გაზეთთან ჩემი დეიდაშვილი ჯული-

საძლებლობის ბოლომდე წარმოჩენისა. სადაც მიზანი და საშუალება თანხვედრითი და თანაზიარია. თავის უფლების სამყაროში ბეჭდების წმინდებითი და საშუალებრივი დაპირისპირება. ამის ფუფუნებას მერი ლაგვილავა, როგორც რედაქტორი, ყოველთვის უშურველად

ჩვენი ღმერჩევის მაზრა

ეტა ღატარიაც მაკავშირებს, რომელიც ჩემთვის სიმარტვის ფაქტიურების სამსახურისთან ასოცირდება. უსაზღვრო პატივს ვცემ ქალბატონ ნაინს, ჩემს ნაირას, ძალიან მიყვარს ლირა ბასილა, თუმცა გაზეთი რედაქტორია მაინც, მისი წინამდლოლი და „მთავარი კალამი“. ჩემი გაზეთის ავტორად ქცევა ამ უნიჭირებსი და უთბილესი ქალბატონის დამსახურება. თუ მერი ლაგვილავა შემოგიხნდა, მორჩენილია შენი საქმე, ან დაგაწერინებს სასურველ წერილს, ან „მარადიულ წითელ ბარათს“ გაჩვენებს.

ფრონიდი ამბობს: „კედელთან და კუთხეში დგომისას კალის განცდა აქვთ ადამიანებს“. რედაქციაში ყოფილის მინჩება მსგავსი განცდა, უფრო მშობლური და თბილი, ვიდრე ეს უნივერსიტეტში სწავლისას, ან სადმე კეთილმოსაგონ ადგილის მიგრძნია. ეს გრძნობა კიდევ უფრო გამიმბატურა ჩემი უსაყვარლესმა მასწავლებლება და დირექტორმა ქალბატონმა მერი აბრამიამ, რომელიც ერთი პერიოდი მუშაობდა ჩვენს გაზეთში და თავისი თრიგინალური და მაღალი კიდევებით ამშენებდა მის ფურცლებს.

მიყვარსართ და მემედებით! ეს კიდევ, დიდი ამერიკელი პოეტის თომას ელიოტის ერთი პატარა ლექსის „სიტყვის კიდობანი“ ჩემეული თარგმანი:

აქ თავს იყრიან ფიქრისა და დარდის განცდები, სისარულის და ოცნებათა თეორი კვავილი, ამ სიტყვის ხაფანგს, რომც ეცადო კედები, აგათრთოლების და აღგაშოთების ირმის ბრავილობი.

თავის რედაქტორს დავებურუნდები, ქალბატონი მერი გამორჩეული არა მეტად თავის უფრნალებას გებეჭდავდი. არსად ისეთი თავის უფრნალება არ მიგრძნია, როგორც ა

სულთათანა

ხობის რაიონული გაზე-
თის რედაქტორის წინ მე-
გობრეთან მდგარი, ნაკამ-
შეზარხობული გოგი
ბუკია სერგი „ბერდენას“ რა-
ღაცას ენერგეტიკის ამ დროს
ერთმა ბიჭა „კოკა-კოლას“

გოგი გამახსენდა...

ცარიელი ბოთლი მოისრო-
ლა, გაჩერა ის ახალგაზ-
რდა გოგიმ, აიღო ცარიელი
ბოთლი და უთხრა, არას-
დროს გამეტო ცარიელი
ჭურჭელი გადასაგდინად, ის
ცითაა სავსე, ჩემი ლამაზო
კაცო, ცა კი - სამოთხის
კარიბჭეა, იქ ჩენი წმინდა-
ნები და ღირსეული მიცვა-
ლებულები არსობენ.

გაოგნია ის ახალგაზრდა,
უხერხულობისგან შეიშმუშ-
ნა, გამოართვა ბოთლი და
ჩემი ნაბიჯებით გასცილ-
და მისგან მომზირალ, მოუ-
ლონებობით არანაკლებ
გაოცებულ თვალებს. იმისა
არ ვიცი, მაგრამ უკრაინე-
ლი პოეტის, იგან დრაჩის:
„ბოთლი საესეა ცით“ - სიტ-
ყვების გოგისეული ინტერ-
რეტირება სამარეში ჩამ-
ყვება, ასეთი იყო ეს გასაო-
ცარი კაცი, ვისთანაც
საუბარი, ქვეფი და ღროს-
ტარება ერთ რამებ დირდა.
შემოქმედებით და იმპო-
ვიზირების უნიკალური ნი-
ჭით დაჯილდოებული, სიმღერის
დიდებულად შეძლები, საღლევრელოთა
პოტური სამკულებით შემ-
ქობი დიდებული თამადა
გახლდათ, იყმორითა და ენა-
კიმატობით გახასხასებული
მისი საუბარი დამატებულ-
ებოდ მოქმედებად მეტ-
ული დარღვეული უნდა მო-
ნარჩენობა და მოგრძელება
და მოგრძელებაში იღვნე-
თებოდა სანთელივით.

იშვიათად შეხვდებოდით
მსგავს ენამჭერ და შინაგა-
ნი გზნებით მოსაუბრეს, ისე-
თ მოხდენილი კომპოზი-
ტებითა და შედარებებით
მოუბრობდა, არ შეიძლებოდა
მისით არ მოხიბლულიყავი.
უბრალო და აბსოლუტურად
ჩემულებრივ ცხოვრებისეულ
ეპიზოდებს ისეთი უსტიკუ-
ლირებითა და მისადა-
გებული, მდიდარი ლექსიკით
გადმოსცემდა და დახატავ-
და, რომ მეტად მიშვენელო-
ვანსა და უყრადსაგბის
განვითარებით.

ჩემი პირველი კრებულის
„გზა-ს გამოცემის აღსანიშ-
ნავ განკატეტ ჟ თამადა
გახლდათ და დღესაც ჭურ-
ში ჩამესმის მითი ირიგანა-
ლური ხედებისა და შანა-
განი კულტურით თამადა
გახლებული ლიტერატუ-
რული შეფასების ნაკადუ-
ლი. ასევე შეტესივითა საღ-
ლევრელობით, ამინებული
გრანელის ფრაზები: „ზიდა
ხეზე გადაფრინდა ჩიტი, გა-
ზაფხულის საღამოა მშვი-

„არავინ ცოცხლობს, ვინც არ მოგვდარა...“ (სახარებისეული შეგონება)

და... „და: „გალაკტიონში
არის დემინი, და ჩემში უფ-
რო ანგელოზია...“

პროფესიონალ უურნალისტი,
განათლებული და ნაკოთხი,
დიდებული რედაქტორი და
პუბლიცისტი სტილის ტე-
რიული მოქართულებით მთელ
თვეს ნიჭიერებასა და შე-
საძლებლობით ძალისმეგასა,
ზეპირ, ცოცხალ საუბრებსა
და მონოლოგებში ხარჯავ-
და.

რამდენადაც ნიჭიერი
გახლდათ, იმდენად გა-
უბრდოდ საწერ მაგიდას და
მშვიდად მუშაობას. ის ფო-
რიაქის კაცი გახლდათ, მო-
უსკენარი და დაუღლელი.

მას ხელი სახლი ასევე და სულ
მოგრძელებით შემდგომა
და დაგრძელებით შემოგრძე-
ლებით შემდგომა და დაი-
მოგრძელებით შემდგომა

მისი შთაგონებით შეიქმნა
ჩემი ლექსიც „ყოვნაზური“,
რომელიც ასევე ძალას მოს-
წონდა და რაღაც კარიორი
მგზებარებით კითხულობდა

რელ ადამიანს-ლაშა
გახარიას. უკუნებელი სე-
ნით დაუძლურებულს არ
შორდებოდნენ თანამოკალ-
მები და უდალატო მე-
გობრები: ქალატონი ლია ნა-
რიუშვილი, ბატონიშვილი
ტე ნაჭებია და ურეკლე საღ-
ლიანი, ასევე ცონიალი მწე-
რალი და მთარგმენელი,
კალინგის გადმომქართუ-
ლებელი ედიშერ გიორგაძე,
ამ უკანასკნელთან და დაი-
მოგრძებისთვის ერთხელაც ლამას,

საუნიასა და მწერლობაზე
გულოვეჯრების შემდგომა
დაუძლურებულმა ლაშაშ
ნაღვლიანი თვალებით შე-
მოგრძელება და მითხრა:
იცი რა მენატრება, ჯიმა,
მერული ტრადიციული
სუფა გოგი ბუგიას თამა-
ლობით, ეც რა ღრო გვენი-
და, როგორ ვებრინერიძლი-
თო... მერქ, როცა მოგონებებს
თავი დააღწია, მკითხა, გო-
გისას ნარდი გითამაშია?
არა, მაგრამ მიკერია მეთ-
ქი. ორ, მაგარი თამაში იცო-
და.

მართალს ბრძანებდა, კი
არ თამაშობდა მხოლოდ, ზე-
იმდებად კადეც... დაიწყებდა
თამაშს, „მოხატვაზედ“ ქა-
მათელებს სანამ გაგრძელდა,
ხან რას მიაყოლებდა და ხან
რას:

„რა ქნას კარგმა მონარ-
დება დორზე შაში თუ არ
მოგა...“

„დუ-იაქე, შაში-ბეში,
სკანჯგუა ბოში სოთინ ვე-
ში...“

„სე-იაქე, ღორი-ჩარი არ
დახური შაშის კარი...“

და უამრავი მისთანანი...
იცხოვრა ისე როგორც მის
მრავლის დამტევ გულს გა-
ული განვარული სიყვარუ-
ლი. განუმეორებელი იყო
მისი ყოველი სიტყვა, სა-
ლამი და შემოხედვა.

იმთავითებ მენდა გა-
დაწყებით იყო, რო-
ცა მივულოცე, მისეული
ხიბლანი დიმილით ჩემივე
ლექსის სტრიქონით მითხრა:

„ა, დაწყო გაზაფხული,
მოვიდა ია...“

სიძლერითა და ზუმრობით

წავიდა და ასეთად დარჩება
ყველას ცნობიერებაში გოგი
ბუკია: სიყვარულის, სიკე-
თის, სიმღერისა და ლექსის

კაცი განახებული გარებული
და ლიმინაციური თავისი
მაინც თავისი უმრწმესი
გავის დაბადებით იყო, რო-
ცა მივულოცე, მისეული
ხიბლანი დიმილით ჩემივე
ლექსის სტრიქონით მითხრა:

„ა, დაწყო გაზაფხული,
მოვიდა კაცს გული უნდა
სტკიოდეს, უკანალი კი
არის!“

მონატრებით პატივისცე-
ბაშა გავასალია.

რედაქტორის არავინ ცოცხლობის შეგონება

6 ების ყოველი

პაცი...

ვლაძიმერ კორთა

მისა და მოწიწების ნიშ-
ნად. მოგონებას უკანონი
სამწუხაროდ და ვერა და
ვერ ვარულობ საკადრის
სიტყვას...

დღეს მის „კომუნიზმის
შენებელს“ 50 წელი უს-
რულდება...

ტკივილით ვგრძნობთ,
დაგვაკლდა კაცი, რომელ-
მაც თითქმის მთელი გზა
განვლო საყვარელ გაზე-
თან, მის ნახევარსაუკუ-
ნოვან იუბილეს ვერ მო-
ესწრო მაინცმამანც..

ძნელია დაივერო, რომ
ამ ზემობის არაა ვლაძი-
მერ კორთა.

არადა როგორ უყვარ-
და მშრომელი სალხი,
სოფლის ჭარმაგ ადამია-
ნებთან ყოფნა, ტკივილი
მეგრული საუბარი...

რიდითა და კრძალვით
ეპირობობენ მოხუცებიც,
განასკუთრებული ხათრი
და სიყვარული ჰქონდათ

რატომდაც ხშირად გა-
და უამიტონი არა და და-
მისახებს სადაცა, დამა-
რიგებს, მასწავლის, მოწ-
ონებებს...

ენაწყლიანი მოსაუბრე
იყო. გასაოცარი ენერგი-
იისა და ნებისყოფის კა-
ცი... ფანატიკურად უყვარ-
და გაზეთი. უმაგისობა წუ-
თითაც არ შეეძლო, შეი-
ლივით ეფერებოდა მის

ფურცელებს. ენაწყლიანი მოსაუბრე
იყო. გასაოცარი ენერგი-
იისა და ნებისყოფის კა-
ცი... ფანატიკურად უყვარ-
და გაზეთი. უმაგისობა წუ-
თითაც არ შეეძლო, შეი-
ლივით ეფერებოდა მის

ფურცელებს. ენაწყლიანი მოსაუბრე
იყო. გასაოცარი ენერგი-
იისა და ნებისყოფის კა-
ცი... ფანატიკურად უყვარ-
და გაზეთი. უმაგისობა წუ-
თითაც არ შეეძლო, შეი-
ლივით ეფერებოდა მის

ფურცელებს. ენაწყლიანი მოსაუბრე
იყო. გასაოცარი ენერგი-
იისა და ნებისყოფის კა-
ცი... ფანატიკურად უყვარ-
და გაზეთი. უმაგისობა წუ-
თითაც არ შეეძლო, შეი-
ლივით ეფერებოდა მის

ფურცელებს. ენაწყლიანი მოსაუბრე
იყო. გასაოცარი ენერგი-
იისა და ნებისყოფის კა-
ცი... ფანატიკურად უყვარ-
და გაზეთი. უმაგისობა წუ-
თითაც არ შეეძლო, შეი-
ლივით ეფერებოდა მის

ფურცელებს. ენაწყლიანი მოს

პროექტი „ვისალისოთ, გავეროვოთ, დავისვეროთ!“

დასრულდა ხობის მუნიციპალიტეტის კულტურულ-საგანმანთლებლო საზოგადოებრივი ცენტრის ორგანიზებით და მერიის კულტურის, განათლების, სპორტის, ძეგლთა დაცვის, ტურიზმისა და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის მხარდაჭერით გამართული კონცერტი „ვისალისოთ, გავეროვოთ, დავისვეროთ“, რომელიც სამი კვირის მანძილზე მიმდინარეობდა მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ ერთეულების მინი სტადიონებსა და კლუბებში.

ღონისძიებებში მონაწილეობდნენ:

კულტურის ცენტრში შემავალი და ასევე ადგილობრივი შემოქმედებითი ჯგუფები;

თოჯინების თეატრი, (ხელმძღვანელი მანანა შამათავა. შემსრულებლები მარინა ჯლარკავა, მანანა შამათავა, მარი მიქაუტაძე, ლადო შონია, ნინო ქარჩავა-ტენისორი რეჟისორი);

სატირისა და იუმორის თეატრი (ხელმძღვანელი რამაზ ლოლუა);

ქართულ ხალხურ საკრავია ჯგუფი (ხელმძღვანელი ბადრი ალანია);

მედოლეთა ჯგუფი (ხელმძღვანელი თენგიზ ჩიტაია);

ანსამბლი „ქოლხეთი“ (ხელმძღვანელი ნუგზარ ზარანდია. წევრები: ალიმ უიშკარიანი, ზურაბ სიჭინავა, ლადო შონია, სოფო არზიანი, ბაკურ

კვარაცხელია, თამაზ ეჯიბია, ნოდარ ხუხუა);

ქორეოგრაფიული ანსამბლები (ხელმძღვანელები გობა გერგაია, პაატა ჭითაშვილი, გოდერძი გახარია. მოცემულები: ანა გოგუა, სალომე ტურავა, სანდრო კაკულია, ზუკა იზორია, ვახტანგ მიქავა, ბარბარე სოსელია, ელენე სოსელია, ლიზი ძალამაძე);

წამყვანი მანანა შამათავა;

ფოტო ვიდეო გადაღება-კულტურის ცენტრის საზოგადოებასთან და მედეასთან ურთიერთობის სამსახურის წამყვანი სპეციალისტი ნაირა ბერაია;

ტექნიკური ურუნველყოფა-ფრიდონ ტექნიკურია;

ხმის ოპეზატორი-ცირა ჯიქია, ბესო გაბრავა,

განათება-ვანია შეროზია.

დიდი იყო კულტურის ცენტრის თითოეული თანამშრომლის ჩართულობა ამ ღონისძიებაში. მაღლობა მათ თანადგომისთვის, ღონისძიებების გაღამაზებისთვის.

კულტურის ცენტრის შემოქმედებითი ჯგუფის მიზანი იყო აღორძინებეს სოფლებში კულტურის კერა. ჩვეულებრივი დღე არაჩვეულებრივი გამოდგა სოფლების მკვიდრთათვის. აღნიშნული ღონისძიება ყველა სოფლებში მეტად შთამბეჭდავი და დაუკიწყარი იყო.

ღონისძიებებს ესწრებოდნენ მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელი პირები, მერის წარმომადგენლები ადმინისტრაციულ ერთეულებში, საკრებულოს დეპუტატები, კულტურის მუშაკები, საჯარო მოხელეები.

სოფლებში, სადაც ათეული წლებია მსგავსი ღონისძიებები არ ჩატარებულა გამოცოცხლდა.

კულტურის მუშაკები, კონცერტის თითოეული მონაწილე განსაკუთრებულ მხარდაჭერასა და წახალისებას იმსახურებს.

პროექტმა სრული ანშლანგით ჩაიარა, იყო აპლოდისმენტები, ემოციები, სახალისო განწყობები და მაყურებელთა უდიდესი მაღლიერება კულტურის ცენტრის ხელმძღვანელებისადმი.

ახა გოგა- პროექტის აღმოჩენა

ანა რედაქციაში გვესტურმა და მოგვიყვა თავის სამომავლო გეგმებზე:

-ჩემი ოჯახი ხობში აფხაზეთიდან დეგნილობის შედეგ ცხოვრობს. მამა მურმანი ტაქსის მძღოლია, დედა შორენა პერტია ფილოლოგი, წლები ნოვისევის სკოლაში ას-

წავლიდა. ოთხი დები ვართ. ჩემი დებიც ჩემს მშობლიურ ხობის პირველ საჯარო სკოლის მოსწავლეები არიან.

ცეკვა ბავშვობიდანვე მიყვარდა, მახსოვეს დედამ „ნარგიზას ბაღში“ მიმიყვანა, სადაც პირველად ვნახე ცეკვის ფეხსაცმელი. შეიძლება ჩავიკვა-ვიკითხე მორიდებით. ის იყო ნება დამრთეს, მას შემსხები, ახალგაზრდა შემსრუ-

ლებლები. მათ შორის განსაკუთრებული ყურადღება მიიქცია ქორეოგრაფიული სტუდიის მოცეკვე ანა გოგუამ, რომელმაც მაყურებლის ოვაცია მრავალგზის დაიმსახურა.

შემდეგ ისე მოხდა, რომ პროექტის აღმოჩენა ანა გოგუასაზოგადოება „ხობელის“ დარბაზში მიიწვიეს და საზოგადოება „ხობელის“ წევრობის მოწმობა გადაეცა.

ანა მხოლოდ 19 წლისაა. სასიამოებო მოსაუბრე, თბილისის პუმანიტარული უნივერსიტეტის ტურიზმის ფაკულტეტის მეორე კურსის სტუდენტი.

დეგ არც გამიხდია და ეს ბიძახემის კობა გერგაიას დამსახურება. ვოცნებობ სუხიშვილების ანსამბლის წევრობაზე.. ვნახოთ მომავალში რა იქნება.

საზოგადოება „ხობელის“ წევრობა ჩემთვის დიდი პატივია, მაღლობა საზოგადოების მესვეურებს ამისათვის...

პროექტმა „ვისალისოთ, გავეროვოთ, დავისვეროთ“, ბევრი რამ შემძინა, მადლობა ქალარკავას ნდობისთვის. მან მომცა შესაძლებლობა ძალები მოქანე საბაგშვი თეატრის სცენაზე-გვითხრა ანამ.

ჩვენ ახალ ახალი წარმატებების, ოცნებების ახდენა ვუსურვოთ მას.

კატარის მოუნიკელი „მოძრაო“

ოფისში. აქ ძალზე ბევრმა ადამიანმა მოიყარა თავი. „ხობელი“ ტრადიციებს არ დაღატობს და შეხვედრას შეხვედრაზე აწყობს. ეს შეხვედრა ქალბატონ ნარგიზიზა ტულუშს მიეძღვნა, რომელმაც ცხოვრების გველაზე მშვენიერი, ახალგაზრდული წლები ბაგაბაღში მომავალ თაობას მიუძღვნა და ასე ათეული წელი პატარებზე ზრუნვაზი გალია.

ათეული წლის წინ ბედმა ხობში ჩამოიყვანა ბათუმელი გოგონა ნარგიზა ტულუში როგორც წურწუმიების რძალი!... მან და მისმა თანაკურსელმა ედიშერ წურწუმიამ უნივერსიტეტში სწავლისას გაიცნეს ერთმანეთი. თანაკურულებებმა ერთურთს კარგად გაუგეს და მომავალიც დაგეგმეს...

ხობში უკვე ქორწილის დღეს ჩამოვიდებ და დღიდან ჩამოსვლისა, ახალგაზრდებმა ტრადიციულად, სიყვარულით შექმნილი ოჯახი უფრო ლამაზი, თბილი და მყარი გახადეს. დღეს ორი ვაჟიშვილის მშობლები შვილიშვილებით ხარობენ...

ამაღლებული განწყობა სუფელდა საზოგადოება „ხობელის“

ამ საუბილეო ნომერში მინდა ამ მშვენიერ, თბილ, განათლებულ, ნამდვილ ხელოვანს, უდიდესი ფანტაზიის მქონე, მოსიყვარულე ქალბატონზე გესაუბრო.

30 ივნისს მან და მისმა ნიჭიერმა აღმზრდელ-პედაგოგებმა 43-ე თაობის გამოშვება-მზაობის“ ჯგუფის აღსაზრდელების გაცილება აღნიშნეს...

თითქმის ყველა ხობელის თვალწინ გაიღია ქალბატონ ნარგიზას ცხოვრების დაუკიწყარი, ულამაზესი წლები. ხობის №2 ბაგა-ბაღზე, მის პატარა თვალწარმტაც გოგო-ბიჭებზე ზრუნვაში გავიდა დრო და თავად ნარგიზა, ეს მუდამ „ახალგაზრდა“ ქალბატონი

მხეობით, სიცილ-თამაშში, პატარებზე ზრუნვაში, აღმზრდებს და ცდილობს, ყოველი თაობის აღზრდა ს ხევადასხვა მეთოდებით. სიახლეთა ათვისებით შეკონის და პატარა ბავშვები ყოველგვარ მათთვის სასურველსა და საუკეთესოს აზიაროს. თითქმის ყველა (ქალაქელი) და არა მარტო, „ნარგიზას ბაგა-ბაღში“ აღიზარდა და ამ „საუნჯიდან“ აფრენილები „ცხოვრებას“ სხვადასხვა შეღებში ეზიარებიან.

სწორად აქ ეყრება საფუძველი მათ უნარ-ჩვევებს, ზეიმებში მათი ჩართულობით, საზოგადოებასთან შეჩვევას. პატარები აქ სწავლობები ჩართულობა, მით უფრო ხობის №2 ბაგა-ბაღის სიძლიერებს და ბევრ აუცილებელ რამეს. უფართ პატარების ნარგიზა მასწავლებელი და მისი მშვენიერი ქალბატონები, პატარა გოგო ბიჭებზე მოამაგე ადამიანები... მე ბედნიერად ვგრძნობდი თავს, როცა ჩემი შვილი გიორგი ბუკია ამ ბაღში მივიყვანე და ამ ბრძენ ქალბატონებს ჩავაბარე. ჩემსავით ბევრი ასე ფიქრობდა და ამ ადამიანების იმაგს ყველა მშობელი ათმაგად აფასებდა. აქ გაიზარდა ჩემი რძალი თამუნა სიჭინავა.

აქვე აღიზარდნენ ჩემი შვილიშვილები-ტატა, გოგი, ნუცა და ალექსანდრა. სწორედ აქ მისცეს ის, რაც მათ ცხოვრების გზაზე წააღვებათ-სწავლის სურვილი და მომავლისთვის მზადება.

ქალბატონო ნარგიზა, დალოცვილი ყოფილიყოს თქვენი, ხობში ჩამობრძანება, აქ გაზრდა და დაქალება.

დიდებულო ადამიანო. ყველა საუკეთესო თვისებებით აღვისოლ ქალბატონო, მუდამ ახალ-

პროფესიონალის კონფერენციაზე

ამ დღეებში ჩატარდა ხობის მუნიციპალიტეტის საჯარო მოსამსახურეთა პროფესიული კავშირის საანგარიშო სარჩევნო VII კონფერენცია, რომელსაც ესწრებოდნენ: დავით ბუკია-ხობის მუნიციპალიტეტის მერი, ლევან ქავთარაძე-ხობის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე, რევაზ ზაქარაია-მერის პირველი მოადგილე, დავით ბერაია-მერის მოადგილე. ასევე დალეგატებან ერთად მოწვევით ესწრებოდნენ საჯარო მოხელეები.

კონფერენციაზე საანგარიშო სიტყვით გამოვიდა დინა ჯანჯლავა-საჯარო მოსამსახურეთა პროფესიული კავშირის თავმჯდომარე.

კამათში მონაწილეობა მიიღეს ნანა ბუკია-სპორტის, ძეგლთა დაცვისა და ტურიზმის განყოფილების უფროსი, ნანა გვასალიამ-მერის წარმომადგენელი გურიულის აღმინიტაციულ ერთეულში, მარინე ლაგვილავა-მერის წარმომადგენელი პირველი მაისის ადმინისტრაციულ ერთეულში.

მოსმენილიქნა სარევაზიო კომისიის ანგარიში, მომხსენებელი ირინა ფილიანი-მეორე კატეგორიის უფროსი სპეციალისტი საინფორმაციო უზრუნველყოფის და ვებგვერდის ადმინისტრირების საკითხებში. დამტკიცდა დადგენილების პროექტი.

და მუდამ კიაფობდეს ცაზე თქვენი ვარსკვლავი, ის ვარსკვლავი, რომელიც კიდევ მრავალი თაობის აღზრდაში დაგენერირებათ და ბევრ სიხმარეს განგაცდევინებთ, განგადიდებთ.

იყავით მუდამ ახალგაზრდული ენთუზიაზმით აღვისლი, პატარების მომუდებელი ათმაგად აფასებდა. აქ გაიზარდა „მოძღვარი“.

იხარეთ, დღეგრძელეთ!

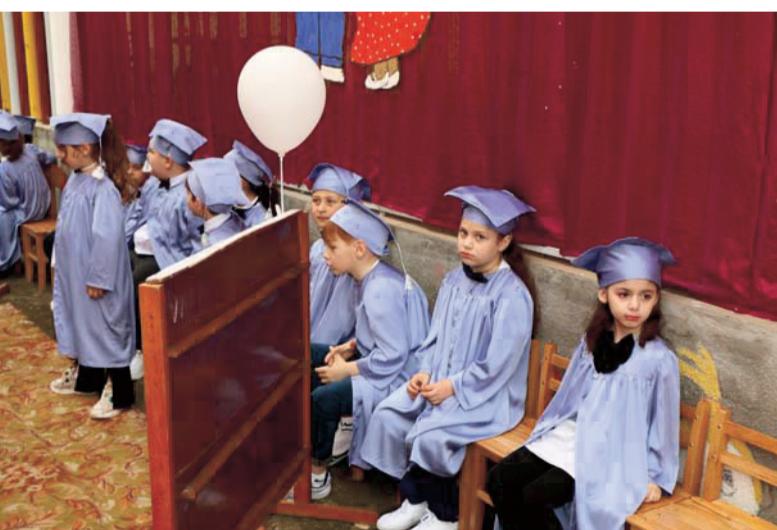
-----გზა მოავლისკან!-----

საოცრად ლამაზი და მშვენიერი სანახაობის მომსწრენი გავხდით, ხობის №2 საბავშვო ბაგა-ბაღის უძლიერესი და ყველასთვის უსაყვარლესი კოლექტივი (მთავარი სპეციალისტი ნარგიზა ტულუში) 34-ე თაობას აცილებდა თავის „ბუდიდიდან“.

ორი წელია კოვიდ-19-მა და მისიგან გამოწვეულმა პანდემიამ ბევრად შეცვალა და შეაფერნა, როგორც ამ თაობის, ასევე ყველა ადამიანის ცხოვრების ნიუანსები. ბავშვები თითქმის ვერ დადიოდნენ საყვარელ ბაღში. მონატრებულები, ერთმანეთს რომ ზედიოდნენ, სიყვარულით და და სიხარულით აღვისლი აღმზრდელ-მასწავლებლებთან ერთად, თავს ბედნიერად თვლიდნენ. აქ ყველი წლის თაობათა ცვლა გამორჩეული და განსხვავებული იყო. ჩემმა სამმა შვილიშვილმა აქ განვლო საოცრად ლამაზი წლები. წელს მეოთხე აღმენისთვის მუდამ ბევრი ახალ რამ-გზა სკოლისკენ, გზა განათლებისკენ... მარად ადგილიდან.

2022 წლის 30 ივნისი თქვენს ცხოვრებაში გამორჩეული და დასამახსოვრებელი დღე გახლავთ. იმედია, იგი მუდამ თქვენთვის ლამაზი და უმშვენიერესი, ლაღი ბავშვების მოგონებად დარჩება.

მიუხედავად წინა დღეს წვიმისა და უამინდობისა, ბაღში მისულთ ულამაზესად მორთული ეზო-გარემო და საოცრად განწყობა დახლავთ, ყველა ბედნიერი და მხიარული იყო... ზეიმზე 45 (ორი ჯგუფი) მზაობის ჯგუფების პატარებმა გამორჩეულ გარემოში ყოფნა შეძლეს. ეს იყო დღე, როცა ისინი ტოვებდნენ მათთვის საყვარელ ადგილს, მეგობრებს,

გზა დაგელოცოთ 43-ე გამოშვების ბავშვებო, მომავალ ახალ, მათთვის უცხოგარემოში ყოფნისთვის ემზადებოდნენ. პატარებო! თქვენთვის იწყება ახალ რამ-გზა სკოლისკენ, გზა განათლებისკენ...

გზა დაგელოცოთ 43-ე გამოშვების ბავშვებო, მომავალი თაობავან და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზით ჩვენი პატარებო! თქვენთვის და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზით გზით ჩვენი პატარებო! თქვენთვის და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზით გზით ჩვენი პატარებო! თქვენთვის და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზით გზით ჩვენი პატარებო! თქვენთვის და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზით გზით ჩვენი პატარებო! თქვენთვის და ბაგა-ბაღის უძლიერებელი დღეს იყოთ ჩემი ქვენის, ჩემი მუნიციპალიტეტის, თქვენი ბაღის გამორჩეული თაობა და საუკეთესო მომავლის შვილები.

...და იარეთ მაღლა და მაღლა წარმატებული გზი

ჩვენს მუნიციპალიტეტი

ხობის მუნიციპალიტეტის ძველი ხიბულის ადმინისტრაციულ ერთეულში, ფოთისა და ხობის მიტროპოლიტმა—მეუფე გრიგოლმა მართალი ლაზარეს სახელობის ეკლესია აკურთხა.

მართალი ლაზარეს სახელობის ტაძარი ფონდ „ქართუს“ დაფინანსებით აშენდა. ფონდის დაფინანსებით ასევე განხორციელდა საქართველოს პირველი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას მემორიალური სახლის რეაბილიტაცია და თანამედროვე სტანდარტების საბავშვო ბაღის მშენებლობა.

სოფლის განვითარების სააგენტოს თანადაფინანსებით, ქალაქ ხობი, კენკრის სამაცივრე მეურნეობა ამოქმედდა.

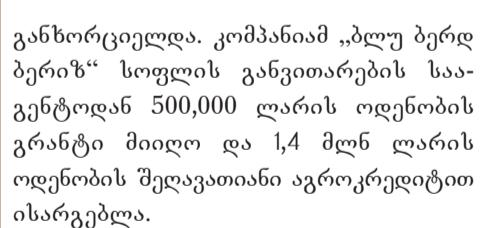
თანამედროვე სტანდარტებით აღჭურვილი მეურნეობის შესაქმნელად 2 მილიონ 300 ათასი ლარის ინვესტიცია

ხანიშვილი, სამეგრელო-ზემო სვანეთის სახელმწიფო რწმუნებული გიორგი გუგუჩია, ხობის მუნიციპალიტეტის მერი დავით ბუკია და საკრებულოს თავმჯდომარე ლევან ქავთარაძე გაეცნენ.

საწარმოში სეზონურად 600 ტონა ლურჯი მოცვის შენახვა და გადამუშავებაა შესაძლებელი. კომპანიაში „ბლუ ბერდ ბერიზ“ 25-ზე მეტი ადგილობრივია დასაქმებული. პროდუქცია განკუთვნილია როგორც საექსპორტო, ისე ადგილობრივი ბაზრისთვის.

თანამედროვე სამაცივრე ინფრასტრუქტურა მოემსახურება მუნიციპალიტეტის ფერმერებს სრული ციკლით—შენახვიდან დახარისხებამდე, რაც ლურჯი მოცვის ექსპორტის ზრდას შეუწყობს ხელს.

კომპანიამ 2021 წელს პროგრამის „დანერგე მომავალი“ ფარგლებში 10 ჰა-ზე გააშენა ლურჯი მოცვი. სახელმწიფო თანადაფინანსებამ შეადგინა 158,000 ლარი. ასევე, კომპანიამ ისარგებლა მექანიზაციის პროგრამით და შეიძინა სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკა, სახელმწიფო თანადაფინანსებამ შეადგინა 19,000 ლარი

განხორციელდა. კომპანიამ „ბლუ ბერდ ბერიზ“ სოფლის განვითარების სააგენტოდან 500,000 ლარის ოდენობის გრანტი მიიღო და 1,4 მლნ ლარის ოდენობის შეღავთიანი აგროკრედიტით ისარგებლა.

ახლადგახსნილ საწარმოში ლურჯი მოცვის სარეალიზაციოდ მომზადების პროცესს საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრის პირველი მოადგილე გიორგი

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის, ირაკლი ლარიბაშვილის მიერ ინიციირებული პროექტის „განახლებული რეგიონების“ ფარგლებში, ქალაქ ხობი ცენტრალური პარკის რეაბილიტაცია მიმდინარეობს.

ინფრასტრუქტურული პროექტის სახელშეკრულებო ღირებულება 3 800 665 ლარს შეადგენს.

პარკის რეაბილიტაციის პროცესს ხობის მუნიციპალიტეტის მერი დავით ბუკია და სამეცნიელო-ზემო სვანეთის მხარეში სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილე ლურჯი ხასია გაეცნენ.

პროექტის შესაბამისად მოუწყობა საბავშვო ატრაქციონი, სანიაღვრე სისტემა, ველობილიკი, სტადიონი, სავარჯიშო ტრენაჟორები, დეკორატიული სკამები, განათება, ღიბება, „წყლის სოკოები“, მდინარის სანაპიროზე ჩასასვლელი კიბეები, საფეხმავლო ბილიკები და დაიგება ფილები.

სამუშაოებს ელექტრონულ ტენდერში გამარჯვებული კომპანია შპს „არბა“ ახორციელებს.

ხობის მუნიციპალიტეტის კულტურულ-საბანანათლებლო საზოგადოებრივი ცენტრის სამუშაოები სკოლა აცხადებს

სოფლის სანდრეულო მოიცავს 7 კლასს.

მსურველება უნდა წარმოადგინოს:

- დაგადების მოწოდების ასლი
- ცენტრის საჯარო სკოლიდან
- ზოთო-ურათო—2 ცალი (3X4).

მიზანი დაწყებულია!

სხვა საჯირო ინფორმაციისთვის მიმართეთ სამუშაოების სკოლას (მეცნიერი თამარ ხუნდარია).

ტელ: 577 62 20 26.

ელი გერაია—577 66 87 94.

მისამართი: ქ. ხობი ცენტრი დადიანის ქ. № 187 კულტურის სახლის შენობა, გვ-2 სართული.

გამოცემაში: ხობის მუნიციპალიტეტის კულტურულ-საბანანათლებლო საზოგადოებრივი ცენტრი.

სარედაქციო კოლეგია: მერი ლაგვილავა, ნანი კილასონია, კობა კობახიძე, ბეჭან ნადარაია, ირაკლი შონია, თამთა ბუკია, ნაირა ბერაია, ჯულიეტა ლატარია (კომპიუტერული უზრუნველყოფა).

გაზეთი აწყო და დაკაბადონდა ხობის მუნიციპალიტეტის კულტურულ-საგანმანათლებლო საზოგადოებრივ ცენტრში.

ტელ: 599-50-40-57; 577 60-22-21.

ელ. ფოსტა: kobisimoambe@mail.ru.

დაიბეჭდა შ.პ.ს. გამომცემლობა „კოლორში“. თბილისი, რკინიგზის ჩიხი №20.

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.

გაზეთში დაბეჭდილი მასალის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი.